

De yderligere bevillinger til uddannelse holder sig inden for den nuværende beløbsramme under afsnit A-7 (decentrale udgifter til hjælpepersonale og driftsudgifter). De bevillinger, der er anmodet om til afsnit A-7 i det foreløbige budgetforslag for 2001, er nominelt samme beløb, som blev bevilget i budgettet for 2000.

Selv med de foreslåede 7,5 mio. € udgør bevillingerne til uddannelse af tjenestemænd kun ca. 0,05 % af de samlede personaleudgifter. Det skal ses i forhold til de beløb, som afsættes i medlemsstaternes myndigheder afsætter, og som typisk er langt større.

Efterhånden som reformen skrider frem, og der senere i år fremlægges detaljerede forslag til høring om de nødvendige forbedringer af personalepolitikken, må det overvejes at sætte bevillingerne til uddannelse op som en investering i øget effektivitet og bedre ledelse. Alle undersøgelser om en eventuel udvikling i denne retning vil naturligvis blive forelagt Parlamentet.

(2001/C 81 E/033)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1350/00

af Jean-Louis Bernié (EDD) til Rådet

(3. maj 2000)

Om: Kommissionens spørgsmålstegn ved bestemmelsen om formodningen om udøvende kunstneres stilling som arbejdstagere (artikel L 762-1 i den franske »Code du Travail« (lov om arbejdsmarkedsforhold)).

Frankrig trues med sagsanlæg ved EF-Domstolen, fordi landet nægter at ophæve bestemmelsen om formodningen om udøvende kunstneres stilling som arbejdstagere i artikel L 762-1 i den franske »Code du Travail«, for så vidt angår udenlandske kunstnere.

1. Er denne foranstaltning ikke overdreven, eftersom en anvendelse af denne artikel udelukkende på franske kunstnere vil ramme disse kunstnere i deres eget land?
2. Arbejdsgiverne vil ikke længere skulle betale sociale bidrag for udenlandske kunstnere, hvorimod de vil skulle gøre det ved ansættelse af franske kunstnere.
3. Denne harmonisering på et lavere niveau vil stille de franske kunstnere ringere. Vil den ikke betyde dødsstødet for denne særlige franske ordning, der giver kunstnere en social beskyttelse, som hører til de bedste i Europa?

Svar

(29. september 2000)

I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 211 skal Kommissionen drage omsorg for gennemførelsen af traktatens bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne. Rådet er derfor ikke i stand til at fremsætte bemærkninger om medlemsstaternes iværksættelse af bestemmelser i fællesskabsretten, så meget mere som ovennævnte iværksættelse er eller i nær fremtid vil blive indbragt for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

(2001/C 81 E/034)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1356/00

af Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) til Kommissionen

(4. maj 2000)

Om: Ændring af de særlige støtteordninger til fordel for tørret frugt

Sammenslutningen af små landbrugere og kvægavlere i Malaga i Spanien har givet udtryk for deres frygt for, at produktionen af tørret frugt inden længe vil ophøre på grund af Kommissionens forslag om at ændre den eksisterende støtteordning og erstatte den med en anden, hvilket vil føre til en ødelæggelse af denne sektor, som 200 000 familier lever af. Alene i Malaga-provinsen vil afskaffelsen af støtteforanstaltningerne berøre over 15 000 producenter.

Ovennævnte sammenslutning af små landbrugere og kvægavlere mener, at den eneste mulighed for, at sektoren kan overleve, er at indføre en særlig indkomststøtte til de landbrugere, der producerer tørret frugt, via de budgetbevillinger, der er opført i den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, et forslag, der allerede er blevet fremsat af havebrugs- og gartneriproducenternes platform.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at iværksætte med henblik på at frigøre de berørte landbrugere for den frygt, som dens forslag om at ændre de hidtidige støtteordninger i den pågældende sektor har givet anledning til?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(13. juni 2000)

Den særlige støtteordning for nødder under afsnit IIa i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾ indførtes i 1989 for at forbedre produktiviteten og konkurrenceevnen. Det vigtigste ved denne ordning var kvalitetsforbedringsplanen, i henhold til hvilken en producentorganisation kan få finansiell støtte i maksimalt ti år.

Denne støtteordning er ikke blevet ændret. Støtten har altid skullet gives midlertidigt og aftagende, så det finansielle ansvar efterhånden i større grad lægges over på producenterne.

Der gives yderligere støtte til nøddesektoren for nødder og johannesbrød samt for alle andre produkter fra frugt- og grøntsagssektoren gennem driftfondsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽²⁾, i henhold til hvilken der gives finansiell støtte til alle former for frugt og grøntsager, der markedsføres gennem producentorganisationer.

⁽¹⁾ EFT L 118 af 20.5.1972.

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996.

(2001/C 81 E/035)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1357/00

af Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) til Kommissionen

(4. maj 2000)

Om: EU-voldgift i striden om oprindelsesbetegnelse for sherry og Montilla-vine

Markedsføringsstrategierne i Det Forenede Kongerige for vine med oprindelsesbetegnelsen Sherry eller Montilla har ført til en konflikt mellem disse to spanske oprindelsesbetegnelser, som højst sandsynligt kun kan løses af en domstol.

I lyset af denne og lignende situationer har landbrugskredsene i Fællesskabet overvejet, om sådanne tvister eventuelt kunne bilægges ved hjælp af en voldgiftsret, som kunne etableres via konkrete mekanismer, der iværksættes inden for rammer af den fælles landbrugspolitik.

Kan Kommissionen oplyse, om den fælles landbrugspolitik giver eller kunne give mulighed for sådanne voldgiftsmekanismer, der ville medvirke til bilæggelse af tvister mellem EU's landbrugere enten fra ét og samme land eller fra forskellige lande og overflødig gøre sagsanlæg ved domstolene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(9. juni 2000)

Kommissionen har ingen nye oplysninger om det spørgsmål, som det ærede medlem tager op, og som vedrører den konflikt mellem oprindelsesbetegnelserne Montilla-Moriles og Jerez-Xeres-Sherry, der er opstået som følge af markedsføringsstrategierne i Det Forenede Kongerige.